

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LII (46)

Štev. (Nº) 41

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

14 de octubre - 14. oktobra 1993

DR. ZDRAVKO INZKO

Iz roda v rod duh išče pot

Govor v Slomškovem domu 19. septembra

Ko so me organizatorji prosili, da govorim ob današnji prireditvi, je bila zame odločitev hkrati lahka in težka.

Lahka zato, ker sem s svojo prisotnostjo hotel dokumentirati svoje občudovanje in spoštovanje za vaše delo, ki je bilo zame, človeka slovenske manjšine na Koroškem, vedno vzor in zgled, kako številčno sicer majhna skupina lahko naredi ogromno dobrega, velikega in trajnega.

Odločitev, da sprejemem vabilo, je bila lahka tudi zato, ker govorim v Domu, ki nosi ime škofa Slomška, ki je skupaj z mojim prednikom dr. Andrejem Einspielerjem ustanovil leta 1851 Mohorjevo družbo v Celovcu.

Treji vzrok, ki mi je olajšal odločitev, vsi poznate, saj sem ravno v tem Domu imel točno pred petimi leti ponovitev poročne maše z mojo ženo Bernardo. Vse te vzroke za mojo prisotnost lahko strnem v eni besedi: je to zahvala vam, argentinskim Slovencem.

Rekel sem že, da je pa na drugi strani odločitev bila težka, ker je tematika današnje proslave zelo zahtevna in obširna.

Pod besedo duh si namreč vsak predstavlja svoje. Za temi črkami se skrivajo celi svetovi, lahko pa tudi čisto konkretne in omejene predstave ali pa izkušnje. Za enega je morda duh sinonim za Kristusa, Kristusov duh, drugi pa bo v tem izreku videl druge duhovne vrednote kot resnico, svobodo, tretji pa bo imel v ospredju morda duh slovenstva, naroda in podobno.

Ne glede na vse možne različne predstave pa lahko govorimo tudi o nekaterih skupnih točkah. Rad bi na kratko naštel pet takih skupnih točk.

Duh mora imeti svoje varuhe, svoje stražarje. Ne more se sam brez truda in abstraktno ohranjati, zato pomen varuhov, stražarjev. Vsi jih seveda poznamo in ravno vi, argentinski Slovenci, ste se važnosti varuštva in stražarstva še posebej dobro zavedali. Zato ste vi, predvsem starejši, toliko investirali v najosnovnejšo in najvažnejšo varuhinjo duha, v družino. Varuhi in stražarji duha so pa tudi razne skupine, združenja, zveze, organizacije in vaši Domovi.

Neprecenljive zasluge za ohranitev in za rast duha pa imajo seveda tisti možje, ki imajo po duhu celo poimenovan svoj poklic, namreč duhovniki, ki so skupaj z družinami in starši najvažnejši stebri pri iskanju poti duha iz roda v rod.

V povezavi s pojmom duha sem že uporabil ime stražarji; po mojem je to drugi važni element obrambe duha oziroma opozarjanje pred nevarnostmi, ki lahko pretijo duhu in duhovnemu razvoju. Lahko se na primer širi napačni duh. Ta je lahko celo zelo privlačen in uspešen, in to tudi več desetletij dolgo. Pomislimo samo na komunizem, ki je desetletja zapeljeval oči stotinam milijonov ljudi. Nevarnosti, ki uničujejo duha, so pa lahko tudi neurejeno politično življenje, apatičnost, potrošništvo, materializem in danes tudi razne sekte in gibanja, mamila itd. Torej so poleg prvega elementa, varuštva in stražarstva še drugi

elementi, to je opozarjanje in svarjenje pred nevarnostmi, ki pretijo duhu.

Poleg varuštva in opozarjanja bi kot tretjo točko omenil gradnjo, izgradnjo in razširjanje duha. To delamo na ofenziven način, ki presega golo varstvo in stražo. Delajmo v zavesti, da materija še nikoli ni rešila kak narod, ampak je to storil samo duh. Delajmo to s predlogi, z zgledom, s širjenjem dobrega tiska, s podporo ustanov, ki delujejo v tem smislu in iniciativno krepijo vse težnje te vrste.

Poseben element ohranjanja duha je zame skupnost. Seveda smo vedno imeli in imamo tudi danes močne, svetniške poedince, osebnosti, ki rastejo duhovno sami iz refleksije, študija in meditacije. Vendar je ravno za nas Slovence in za nas kristjane bistven element skupnost, občestvo. Malo ekstremno formulirano: ni slovenstva in predvsem ni krščanstva brez županije in brez župnije.

Smo in moramo biti verska ter narodna skupnost, ki naj bi jo razpoznavali po tem, da je ravno skupnost naš skupni imenovalec! Spomnimo se pri tem tudi na Kristusove besede: „Hodi za menoj“ ali pa „Kjer sta dva v mojem imenu zbrana, sem tudi jaz z njima“.

Prihajam še k zadnji točki in dovolite mi, da uporabim tri izjave iz različnih dob in iz popolnoma različnih področjih, da bi izrazil to peto misel, misel zmage.

Znani francoski državnik in genialni vojskovodja Napoleon Bonaparte je nekoč dejal: Na svetu obstajata samo dve sili — meč in duh. In dolgoročno gledano bo duh vedno zmagovalec nad mečem. Tako Napoleon.

Drugo misel citiram po priznanem avstrijskem sodobnem slikarju Böchlu, ki je naslikal na avstrijskem Štajerskem križanega Kristusa, ki se smeje. Na vprašanje, zakaj se njegov Krisus smeje, je slikar rekel: „Ker je zmagal!“

Tretji citat je iz Češke: Ko sem bil še za časa komunistov navzoč l. 1989 v Pragi pri beatifikaciji sv. Nežke Češke, je tedanji 90-letnik rekel: Nad, na 3. str.

Informacije iz Slovenije

Ponedeljek, 11. oktobra

Na prvem sestanku šefov držav in vlad Sveta Evrope je sodeloval tudi predsednik slovenske vlade dr. Janez Drnovšek, ki je v svojem nastopu med drugim omenil ironijo zgodovine, saj so velike spremembe, po katerih naj bi sleherni človek užival enako raven pravic, ponekod sprožile nezaslišano teptanje pravic posameznika in etničnih skupin. Poudaril je slovensko zavzetost za najvišjo možno raven manjšinske zaščite in vloge Sveta Evrope pri preprečevanju kriznih izbruhov oziroma preventivnem posredovanju. Glede tako imenovane dunajske izjave pa je dr. Drnovšek ocenil, da je to največ, kar je mogoče doseči in kot novo etapo vseevropskega dialoga, ki kljub razlikam, kakršne obstajajo in jih v kratkem obdobju ni mogoče premostiti, omogoča oblikovanje načel in standardov, ki bi preprečevali bodoče konflikte.

V Cankarjevem domu v Ljubljani so septembra ustanovili Združenje vojnih veterancev Slovenije. Gre za nepolitično stanovsko organizacijo tistih, ki so v vojnem obdobju (od 17. 5. 1990 do 26. 10. 1991) „s puško, peresom, sliko ali besedo branili Slovenijo“, kot je zvezo predstavil njen predsednik Srečko Krajak. Nekaj prihodnjih nalog je v pozdravnem govoru opisal tudi obrambni minister Janez Janša. Po njegovih besedah ni več mogoče dolgo prenašati krivic, med katere šteje, da je na primer generalska pokojnina 130 tisoč tolarjev, medtem ko je plača brigadirja slovenske vojske le 90 tisoč tolarjev. Sicer pa je še poudaril, da slovenska osamosvojitev ni bila le politična in vojaška, temveč tudi globoko kulturno dejanje. „Za nas vojna za Slovenijo ni trajala samo deset dni. In na dejstvo, da je bilo tako malo žrtev, smo od vsega najbolj ponosni,“ je zbranim med drugim dejal Janez Janša.

Na posvetu prejšnji teden v Krškem, so med drugim govorili tudi o težavah v jedrski elektrarni Krško, kateri samo hrvaška stran za že dobavljeno elektriko dolguje 2,8 milijarde tolarjev in se kljub slovenskim opozorilom izmika poravnavi obveznosti. Varnost obratovanja zaradi tega sicer še ni ogrožena, toda če se položaj ne bo spremenil, se lahko primeri tudi to. V

Krškem namreč zaradi pomanjkanja denarja niso poravnali še niti vseh stroškov za poletni remont niti carine za že dobavljeno jedrsko gorivo.

Minuli petek se je na novogoriškem sodišču nepričakovano pojavil lastnik italijansko-panamske družbe Linklade Commercial Corporation Bruno Sacco. Ta družba je svoj čas posojala denar hazarderjem v BIH-ovih igralnicah. Sacco je zahteval, naj ga zaslišijo v zvezi z afero HIT. V svojem poročanju je menda hudo obremenil direktorja HIT-a Danila Kovačiča.

Konec prejšnjega tedna je obvestila o odprtju računov lastninskih certifikatov prejelo še zadnjih nekaj tisoč državljanov z območja murskosoboške poštne omrežne skupine 069. Naslednji bodo na vrsti državljani iz omrežne skupine 068 in tako po padajočem zaporedju vsi do omrežne skupine 061. Iz celjskega Cetisa, kjer obvestila tiskajo, jih bodo vsak dan razpošiljali kakšnih 80.000. Na ministrstvu za ekonomske odnose in razvoj računajo, da bodo vsi državljani prejeli certifikate v mesecu dni. Z uporabo certifikata bo treba seveda počakati na začetek lastninjenja posameznih podjetij in na ustanovitev investicijskih družb. Lastninske knjižice, ki omogočajo uporabo certifikata, pa so naprodaj na vseh slovenskih poštah.

Petkovo in sobotno nadaljevanje stavke slovenskih policistov je povzročilo zmedo na mejah, medtem ko posebnih težav ni bilo. Na nekaterih mejnih prehodih je bilo treba za prestop meje čakati tudi po nekaj ur.

Predsednik Zelenih - Ekološko socialne stranke (ZESS) Peter Tancig in Socialistične stranke Slovenije (SSS) Viktor Žakelj sta 27. septembra podpisala sporazum o združitvi strank, ki naj bi mu vsaj do konca tega leta sledila tudi formalna potrditev.

Isteg dne je parlamentarna preiskovalna komisija v zvezi s sumom zlorabe javnih pooblastil pri poslovanju podjetja Elan zaslišala Dušana Šinigoja, predsednika slovenske vlade od leta 1984 do 1990, in stečajnega upravitelja Elana Igorja Trillerja.

Pravični predlogi

Pred parlamentom se nahaja osnutek kazenskega zakonika. Za nas je zanimiv predlog amandmaja k temu zakonu, ki ga je poslanka Slovenskih krščanskih demokratov Nada Skuk predstavila državnemu zboru.

V njem ob opisu genocida predlaga, da se poleg drugih skupin, katerih uničenje predstavlja genocid, dodajo tudi politične skupine. Ker spada genocid pod nezastarljiva kazniva dejanja zoper človečnost in mednarodno pravo, bi na tak način prišli pod kazensko jurisdikcijo tudi povojni poboji domobrancev in drugih protikomunistov.

Kajti v Sloveniji se govori, da povojni poboji niso bili poboji vojnih ujetnikov. S tem novim zakonom pa bi bilo jasno, da

pokol 12.000 Slovencev, ki so bili vsi politično in idejno jasno na protikomunistični strani, tudi predstavlja genocid kot da bi bile pobite npr. skupine zaradi barve kože, narodnosti ali vere.

Je pa še drug predlog, ki je bil predstavljen v parlamentu. Ta zahteva takojšnjo revizijo po uradni dolžnosti vseh političnih povojnih procesov in tudi takojšnjo suspenzijo vseh sodnikov in drugih, ki so pri teh sodelovali.

Tudi to bi bilo pravično, da država, ki se imenuje za demokratično, sama od sebe popravi justične napake in zločine, ki jih je prejšnja njena predhodnica socialistična Slovenija zagrešila. Naj bo zločin zločin, kazen pa kazen, je dejal komentator mariborskega Večera 9. oktobra letos.

Neuspešni izkopi pri Mozlju

Včeraj so Društvo za ureditev zamolčanih grobov ter nekateri svojci leta 1943 pobitih plavogardistov na znanih, vendar še neodkritih grobiščih pri Mozlju z izkopavanjem skušali preiskati nekatera mesta, da bi določili lego grobišč. Soglasja za preiskavo so urejali dalj časa, tako pri kočevskih oblasteh kot pri republiškem javnem tožilstvu. Ko so vsa potrebna soglasja zbrali, so čakali še na primerno vreme.

Tako so včeraj zgodaj zjutraj z dvema delavcema kočevskega pogrebne podjetja ter z rovokopačem začeli izkopavati slab kilometer vzhodno od vasi Mozelj. Zemljišče tam je kraško, s številnimi vrtačami, poraščeno s pasovi grmovja, med katerimi so urejeni pašniki. Vesna Marinčič je nedavno v Delu objavila podlistek o plavogardistih, v katerem navaja, da so v torek, 12. oktobra 1943, okrog osme ure zvečer 16 na smrt obsojenih na zloglasnem kočevskem procesu komunisti z „avtoblindo“ odpeljali v Mozelj.

Tisto noč so blizu Mozlja postrelili še 80 drugih večina plavogardistov, zajetih po padcu Grčaric. Usmrtitev je opravila Šerčerjeva brigada. Leta 1990 je pri celjski Mohorjevi izšla knjiga Franceta Špeliča **Vrnili se bom k očetu**. V njej opisuje, kako je kot partizanski borec neposredno sodeloval pri pobojih pri Mozlju. Spominja se, da so dobili (ena četa) nalogo: štiri dni so kopali za vasjo Mozelj štiri globoke oglete jame, široke približno 4 krat 4 metre. Komisarji so jim rekli, da pripravljajo skrivališče za vojaški material, ki ga bodo med nemškim vdorom tam skrili.

Po izkopu so oficirjem povedali, da bodo tam usmrtili na smrt obsojene in da „morajo dati dober zgled, da začno prvi streljati.“ „Zvečer na dan streljanja smo se zbrali v neposredni bližini izkopanih jam. Čakali smo. Nismo vedeli, kako bodo obsojence pripeljali. Zaslišalo se je hropenje težkega motorja. Bila je avtoblinda, oklepni avto. Za vasjo se je ustavila. Kupola se je

odprla, skozi odprtino so začeli prihajati obsojenci. Bili so zvezani posamič in vsi skupaj še k eni vrvi. To jih je močno oviralo pri izhodu skozi kupolo. Popolna tišina je ovijala kolono smrti, ko se je pomikala na morišče. Drug za drugim so se obsojenci slačili do golega. Ko je posameznik prišel na vrsto, je stopil pred jamo in tedaj je s smrtonosnim regljanjem zapela brzostrelka. Žrtev se je zvrnila v jamo. Tako je bilo do zadnjega.

Koliko jih je bilo, ne vem, prav gotovo pa precej več, kot zdaj trdijo, da je bilo obsojenih na smrt v Kočevju.“

Prvi preiskovalni izkop so začeli v ne preveč globoki vrtači, kakšnih dvajset metrov od ceste, ki vodi iz Mozlja v vas Kočarje. Rovokopač je naredil položni izkop, vendar je bila do globine enega metra le zemlja. Podobno je bilo tudi v štirih bližnjih vrtačah. Navzoči svojci so povedali, da so svečke prižigali prav na tistem območju, pred časom pa je prve tri vrtače kot najverjetnejša mesta z grobovi pokazal Bogomirju Štefaniču, predsedniku kočevske komisije za raziskavo pobojev, tudi France Špelič.

V še eni vrtači, v kateri svojci prav tako prižigajo svečke, izkop ni bil mogoč, ker je prestrma. Ivo Stanič, v Mozlju je odrasčal, je okoli sto metrov naprej pokazal še eno vrtačo, kjer naj bi bilo grobišče, tam so še vidni sledovi kopanja izpred nekaj let. Blizu te zadnje vrtače je še en kraj, kjer naj bi bili pobiti, prav tako pa se govori, da je nekaj grobišč na drugih krajih v okolici Mozlja. Špelič je Štefaniču povedal za še eno živečo pričo, ki je bila likvidator.

Poleg te neposredne priče živi v Kočevju še ena. Kot neposredni udeleženec naj bi poznala povojna roška grobišča, ki pa še niso vsa odkrita.

Ivo Žajdela

„Slovenec“, 6. okt. 1993
Posredoval Vinko Levstik
iz Gorice

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Kot je bilo pričakovati, se celotno povolilno dogajanje suče okoli vprašanja ustavne reforme in možnosti, da bi Menem dosegel novo predsedniško dobo v letu 1995. In ker so bili peronisti prepričani o svoji zmagi, je že takoj v ponedeljek, ko niti glasovi še niso bili do konca prešteti, nešteto lepakov polnilo mestne zidove s sliko Menema in besedico „Da“, ki je dišala po plebiscitu.

TEŽAK SPORAZUM

Vendar plebiscita vlada še ne mara spraviti v tek. Precej tvegana je zadeva. Po eni strani ni nobene gotovosti, da bi predlog reforme zmagal. Peronizem je na zadnjih volitvah dosegel 42% in vprašanje je, če bi se vsaj 8% glasov drugih strank preselilo na vladno stran. Tudi stranke, ki sicer podpirajo reformo (UCeDe, Modin) nimajo gotovosti, da bi se njih volilci odločili za „da“. Res je, da mnogo neodvisnih volilcev, ki so glasovali za radikale ali levico, morda pristanejo na glas za reformo. A vse je preveč v zraku.

Po drugi strani pa gre tudi za število glasov. Ti bi izredno padli, kajti te vrste volitev (plebiscita ustava ne prizna) ni obvezna in marsikdo enostavno ne bo volil. Vladi pa bi bilo neprijetno, če bi prejela manj glasov kot na zadnjih volitvah, čeprav bi procentualno zmagal „da“.

Vse to roji po vladnih glavah, medtem ko se trudijo, da bi sklenili z opozicijo, zlasti z radikali, težak sporazum o spremembi ustave. Tu pa se stvari zapletajo. Takoj prve dni po volitvah, ko je udarec po žari še silno odmeval v radikalnih glavah, je izgledalo, da bo pot uglajena. A čas je potekel in vodje opozicije se zavedajo, da jih vlada le potrebuje za izpolnitev zapletenih načrtov. Pogovori so sicer v teku in marsikatera pogajanja so tajna in vroča. A rezultatov doslej ni.

Zadeva pa ima še drugo plat. Vlada se lahko pogaja z radikalno stranko, a konec koncev bo zadržanje največje opozicionalne stranke odločilo nekaj najvidnejših vodij. De la Rúa je precej prizadet zaradi poraza, a nikakor ni naklonjen vladnim načrtom. Alfonsín je zagrizen nasprotnik Menema in težko bi pristal na njegove želje. Córdobski guverner Angeloz, ki je eden maloštevilnih zmagovitih radikalov, pa je že izrazil svoje popolno nasprotovanje načrtom ustavne reforme.

On ima še to prednost, da je dosegel neke vrste osebno zmago nad gospodarskim ministrom. Cavallo se je preveč spustil v volilni boj v provinci Córdoba in sedaj krvavi vsled poraza. Vladi se obzorje ne kaže preveč naklonjeno.

Res je, da je nekaj radikalnih vodij (Massaccesi iz Río Negro, ki je tudi zmagal v svoji provinci; morda sam Storani), ki jim beseda „ustavna sprememba“ ni anatomija. Vendar je njih vpliv v poslanski zbornici majhen in številke le težko dosegajo dve tretjini potrebnih glasov, tudi če vlada prodre s svojim namenom o dveh tretjinah prisotnih in ne celega števila članov. Če pomislimo, da je imel Menem v senatu težave, kjer dejansko imajo zagotovljeni dve tretjini, kaj šele v poslanski zbornici, kjer je tudi nekaj peronistov, ki niso preveč navdušeni za reformo.

Res je, da se v politiki gode čudeži vsak dan, a dejstvo je, da ni časa na pretek. Vladi se mudi, kajti položaj se mora razjasniti pred koncem leta. Še več, guverner Duhalde, ki sedaj znova sedi ob krmilu peronistične stranke je postavil rok do konca novembra, naj bo s sporazumom z radikali ali po izvedbi plebiscita. S strani stranke pa

je bil razglašen trden poziv k „disciplini“, kajti strah vodstva je, da s same peronistične strani more priti do bojkotiranja vladnih načrtov. Ta bojkot je lahko izveden direktno z glasovanjem proti ali pa z enostavnim in bolj prikrito taktiko izostanka, kar vladi prija, kadar gre za radikale, a ji škodi, če izostajajo peronistični poslanci.

NA ZATOŽNI KLOPI

Da se stvar še bolj zaplete, je vsa politična ofenziva vlade pomešana še z afero okoli vrhovnega sodišča. Obtožba, ki so jo izvedli radikali nekaj dni pred volitvami, jim očitno ni koristila pri glasovanju, a vladi škoduje sedaj, ko je volilni boj za nami. Ena točk pogajanja, s katerimi je vlada skušala pritegniti radikale k sporazumu okoli vladne reforme, je prav zadeva sodne oblasti. Radikalna stranka in tudi ostala opozicija nenehoma zahtevata od vlade, naj izvede spremembe v sodnem ustroju. Člani vrhovnega sodišča so popolnoma nezanesljivi. Trdijo tisti, ki se na zadevo spoznajo, da je vse korumpirano, zlasti zaradi nenehnih posegov izvršne oblasti. Že Alfonsín je svoj čas povečal število članov vrhovnega sodišča. Menem je to delo dopolnil, tako da je iz prvotnih treh članov, ki jih je poznala tradicija, sedaj kar devet, ki se med seboj sovražijo do skrajnosti, kakor smo lahko videli ob zadnji aferi.

Ponudba vlade radikalom v tej zadevi je bila, da zamenjajo nekatere člane vrhovnega sodišča in postavijo na njih mesto bolj neodvisne in zlasti bolj verodostojne osebnosti. Potem, ko je afera dosegla višek, je celo pravosodni minister namignil (ali zahteval) odstop celotnega sodišča. A člani so se kljub hudemu notranjemu sporu začasno pobotali, s plaščem legalnosti pokrili hude dogodke preteklih dni in vztrajali, da ne bodo odstopili. S tem pa ima vlada zavezane roke in razen če v parlamentu doseže, da sodijo celotno vrhovno sodišče in odstavi njegove člane, ne more ničesar ponuditi opoziciji. Radikali, ki so že večkrat skušali doseči spremembe v vrhovnem sodišču, sedaj niso pri volji, da bi peronistom pomagali obglaviti pravosodno oblast. Kot v ostalih zadevah čutijo, da jim potek časa le koristi, medtem ko vsako zavlačevanje škodi peronizmu.

V takem stanju se izvajajo pogajanja vlade z opozicijo in sadovi niso vidni. Radikali sami pa se že pripravljajo na prihodnje čase. Volitve so za nami, a so tudi že pred nami. S plebiscitom ali brez njega, z ustavno reformo in voljenjem delegatov ali brez njega, njihove oči so sedaj že uprte v leto 1995. Ta datum zlasti zanima córdobskega Angeloz, ki sedaj čuti, da ima znova najlepšo možnost za ponovno predsedniško kandidato. Tri zaporedne guvernerske dobe v rodni provinci, pa neizpodbitna zmaga nad gospodarskim ministrom, so lepi dokazi za to. In tako politični napovedovalci že sanjajo o raznih formulah za radikale, medtem ko se peronizem še vedno bori za ponovno Menemovo kandidato.

Levica pa po svoje sanja o lepi bodočnosti, po zadovoljivem uspehu v provinci Buenos Airesu in zlasti po prepričljivem nastopu v prestolnici (dobili so dva poslance), že iščejo sporazum s socialisti, kar bi jih postavilo na tretje mesto argentinskih političnih strank. Iste sanje pa ima desnica, kjer ni nič manj komplicirano sporazum med MODIN-om in Bussijevo Republikansko silo. Ta združitev, popolnoma naravna, seveda zahteva nekaj osebnih žrtev. Tega pa v argentinski politiki (in sploh v svetovni) ne najdemo vsak dan.

Zakon in nevarne čeri

Predlagatelji zakona o preprečevanju dvojnega državljanstva so bili izredno kratkovidni, ko so mislili na hitro rešiti močno zapleten primer. Naleteli so na nepričakovan odziv s strani mnogih, ki bi sicer bili na njihovi strani, piše v petkovem komentarju Gorenjskega glasu iz Kranja Marko Jenšterle.

Slovensko državljanstvo so namreč dobili tudi Slovenci iz tako imenovane diaspore, ki so nekoč morali zapustiti domovino, in njihovi potomci. Mnogi med njimi so začutili, da tudi formalno pripadajo novi državi v Evropi, za katero so se vsa leta zavzemali. Prvotni predlog reševanja problematike dvojnega državljanstva je torej problematičen ravno za naše izseljence, poudarja komentator. Če bi namreč v zakonu obstalo to, da je treba predložiti dokazilo o prenehanju prejšnjega državljanstva, potem bodo v delikatnem položaju vsi tisti Slovenci, ki ne živijo v matični deželi in imajo na primer severnoameriško ali argentinsko ali katero koli državljanstvo.

Poleg problematičnosti zakona v zvezi z našimi izseljenci pa obstajajo še druga. Pravniki opozarjajo, da so po pravilih mednarodnega prava države dolžne zagotoviti, da nihče na njihovem ozemlju ne ostane brez državljanstva. Konkreten primer je v tem, da se takšne stvari sicer rešujejo v okviru sporazumov med državami, med republikami nekdanje Jugoslavije pa ni bil

podpisan noben sporazum. Ljudje z dvojnim državljanstvom bi zaradi kaosa na območju nekdanje Jugoslavije in neurejenih odnosov med njenimi republikami težko dobili dokazilo o izgubi prejšnjega državljanstva, le s tem pa bi si ohranili slovenskega.

Slovenija je do mednarodnega priznanja prišla relativno hitro. Toda najtežje je novonastalo državo prilagoditi vsem pravilom mednarodne skupnosti, ki je še posebej občutljiva pri kršenju človekovih pravic in mednarodne zakonodaje.

Zaradi tega morajo biti vsi, ki hočejo rešiti globalne probleme, soočeni tudi z nezaželenimi posledicami. Predlagatelji zakona o preprečevanju dvojnega državljanstva so tako že ujeli med dve čeri. Na eni so močno zavedni Slovenci iz diaspore, na drugi pa neizprosni zakoni mednarodnega prava, opozarja na koncu Marko Jenšterle.

V septembru je bilo v Sloveniji precej podražitev. Po podatkih zavoda za statistiko so bile v primerjavi z avgustom cene višje za 1,7 odstotka, v primerjavi z lanskim septembrom pa za 24 odstotkov. Sicer pa so se septembra najbolj podražili mleko in mlečni izdelki za 7,6 odstotka, zelenjava, prevozi in kulturne storitve. Primerjava med lanskim in letošnjim septembrom pa pokaže, da so se najbolj podražile obrtne storitve in sicer kar za 56,4 odstotka.

Slavje ob 32. obletnici Slomškovega doma

„Iz roda v rod duh išče pot“

V nedeljo, 19. septembra je Slomškov dom v Ramos Mejiji slavil obletnico svoje ustanovitve.

Ob veliki udeležbi članstva in gostov in v spremstvu narodnih noš sta botra ga. Katica Potočnik in v zastopstvu pokojnega botra Hermana Zupana dvignila na drog državni zastavi Argentine in Slovenije. Navdušeno petje himen Oíd, mortales in Zdravljice je izpričalo našo zvestobo Argentini in Sloveniji. Predsednik Slomškovega doma lic. Marijan Schiffrer je nato z izbranimi besedami predstavil vsebino današnjega slavlja:

„Spet smo se zbrali, vsaj tridesetih že, za naš največji praznik: Obletnico Slomškovega doma. Bi človek rekel, je naša tradicija. Lahko da je, toda z veliko vsebino. Ko smo takrat, pred dolgimi leti pač, postavljali temelje temu Domu — veliko takratnih idealistov ni več med nami, drugim je čas pobelil lase in upognil hrbte — takrat smo hoteli, naj bo ta kamen priča naši trojni zvestobi: Zvestobi Bogu, zvestobi narodu in zvestobi samemu sebi. Preživeli smo viharje, Bog nam je priča, toda obljub nismo kršili ne mi, ne mladi rod ob nas, nikoli! Ko je bil pritisk v sedemdesetih (stvinčenih) letih najhujši, bivša Jugoslavije je s svojo dolgo roko segala tudi do nas z grožnjami in obljubami, nismo klonili. Prišla je samostojna Slovenija, ko je marsikdo v tistem eforičnem stanju naselil raznim frazam, smo mi ostali enotni in idejno jasni. Sprava, da, odpustanje, da, ne pa pozaba, in nujna zahteva po priznanju krivde. Uradna Slovenija še do danes ni obsodila ne križcev, ne obžalovala krivde za vse nasilje med in po vojni. Še več, predsednik Republike Slovenije v svojem govoru kot predsednik, ne kot član stranke, pogreva mit o strahotni krivdi tistih Slovencev, ki so sodelovali z nacifašizmom, pred njim pa visi transparent: ne brigajo nas kosti iz leta 1945, briga nas kost za jutrišnje juho! Zato je izziv v takih okoliščinah za nas še večji. Pokončni, s trojno zvestobo v srcu se zbiramo ob našem Domu, brez strahu za bodočnost, ker smo jasni v svojih idejah. Bodimo jasni, ne popuščajmo tudi pri svojih obiskih v domovini. Če so oni prestrašeni, zmedeni, boječji, mi nimamo nobenega razloga za to. Povejmo vso resnico, komentirajmo vse dogodke iz našega zornega kota. Ljudje to pričakujejo, ne bodimo še mi vzrok njihovega pohujšanja. Prehodili smo dobršen del poti. Kaj nas čaka, ne vemo. Vemo pa, da smo s trojno zvestobo v srcu nepremagljivi.“

Praznično službeno božjo je ob somaševanju domačega dušnega pastirja župnika Jožeta Škerbca daroval delegat prelat dr. Alojzij Starc, mogočno ljudsko petje pri slavnostni maši pa je spremljal na orgle organist Gabrijel Čamernek. Prelat se je v svojem nagovoru spominjal božjega služabnika škofa Antona Martina Slomška, čigar 131. obletnica smrti poteka prav te dni. Potrdil je veselo novico, da se zaključuje proces za proglasitev k blaženim tega našega velikega vzornika in učitelja, ki še vedno uči, le poslušajmo ga!

Opoldansko skupno kosilo je bilo lep uvod v družabnost pri pogrnjenih mizah in pomladnem razpoloženju na sončnem vrtu pri družabnih igrah, ki jih je pripravila madina pod vodstvom lic. Stanka Jerebiča. Ni mala stvar pogostiti tako številne goste, a številni in požrtvovalni skupini žena in mladine pod vodstvom Pavle Škraba je to odlično uspelo.

Popoldanski spored je bil v nabito polni dvorani. Program je pripravila s sodelavci kulturna referentka Alenka

Poznič, scensko zamisel s sodelavci arh. Tončka Malalan, Tone Rode pa je pripravil povezo in spretno vodil program. Uvodoma je predsednik Doma pozdravil številne častne goste: predsednika Zedinjene Slovenije prof. Tineta Vivoda, predsednike slovenskih Domov, prelata dr. Alojzija Starca in duhovnike, častnega konzula Republike Slovenije Hermana Zupana, pooblaščenca ministra zunanjih zadev Božidarja Finka, javnega delavca s Koroške dr. Valentina Inzka, predsednika Kanadskega slovenskega kongresa dr. Srečka Preglja in diplomata dr. Zdravka Inzka, današnjega slavnostnega govornika.

Na pomladansko navdahnjeno sceno, ki je izražala ljubezen in spoštovanje do obeh domovin, so se nato vsuli šopi živih rožic — v narodne noše oblečenih otrok slovenske šole — od najmanjših do največjih. V treh skupinah so prijetno zaplesali tri rajanja na melodije narodnih pesmi; pripravila jih je Gabi Malovrh. Slovenski besedi so se nato poklonili Anka Smole s Stritarjevo Pozdrav moj čuješ, domovina ter Andrejka Vombergar in Kristina Kremžar s Šaljevo Spev rodni zemlji. Argentinsko besedo pa je zanosno predstavil Marcel Brula z odlomkom iz Martina Fierri Bratje naj držijo skupaj v prevodu dr. Tineta Debljaka. Marsikdo je imel vtis, da so nekateri verzi v slovenščini še lepše zveneli kot v originalu, pač redka odlika dobrega prevajalca. Recitacije je pripravil Maks Nose.

Iz roda v rod duh išče pot, na to geslo slavlja v Slomškovem domu je navezal svoje misli tudi slavnostni govornik dr. Zdravko Inzko.

Njegov govor prinašamo na uvodnem mestu našega lista.

V glasbenem delu sporeda je operna pevka Bernarda Fink-Inzkova poklonila „svojemu“ Domu za njegov praznik prelepo darilo: izbor slovenskih, španskih in argentinskih pesmi v njeni zlahtni izvedbi. Pri klavirju jo je spremljala prof. Alicia Mazzieri. Gospa Bernarda je zapela: dve španski uspravanki, špansko otroško pesem Se equivocó la paloma (C. Guastavino), Na lipici zeleni (E. Adamič), Uspavanka (J. Pavčič), Lušno je vigrad (koroška narodna) in La campanilla (C. Guastavino). Gromovit aplavz je nagradil njeno dovršeno izvajanje.

Tudi zaključek sporeda je bil glasben, ko je vsa dvorana navdušeno zapela himno Slovencev v svetu: Slovenija, zapojmo ti...

J. T.

Dr. Zdravko in Bernarda Inzka z otrokoma in pianistka Alicia Mazzieri.

Otroci Slomškove šole med rajanjem.

J. Albreht, predsednik Našega doma; prelat dr. Alojzij Starc; diplomat dr. Zdravko Inzko; predsednik kanadskega SSK dr. Srečko Pregelj; predsednik ZS prof. Tine Vivod med proslavo.

Solistični nastop Bernarde Fink-Inzkove; pogled v dvorano.

Vse fotografije Marko Vombergar

Govor dr. Zdravka Inzka

Nad. s 1. str.

letni kardinal Tomašek končal svojo pridigo takole: „In ne pozabimo, dragi verniki, Kristus je luč, Kristus je moč!“ In potem je stari Tomašek preroško zavpil v mikrofona, da se je katedrala stresla: „In Kristus je zmaga!“ Kako prav je imel, se je izkazalo že nekaj tednov pozneje.

Če smem ob koncu strniti svoje misli, mi dovolite tudi, da jih konkretiziram na primeru argentinskih Slovencev:

- Vi ste vedno bili varuhi in stražarji duha, nosili ste ga iz roda v rod;
- vi ste tudi opozarjali pred nevarnostmi, ki so duhu pretile;

- vi ste ogromno prispevali za razširitev duha; in ravno Slomškov dom je en tak dokaz, dokaz moči vašega duha, ki je med drugim povzročal strah med bivšimi oblastni in nekaterimi sedanjimi mogočniki na Slovenskem;
- vi ste delali vedno v skupnosti, v občestvu.

In končno, kar sicer ni bil cilj vašega delovanja:

- vi ste bili in vi ste zmagovalci.

Propad komunizma v Sloveniji, postopna obnova krščanskih struktur — kot so škofijski zavodi v Ljubljani — struktur, ki ste jih vi več kot 45 let gojili v svoji bogati Sloveniji v malem, vse to in še druga dejstva pričajo o tem, da vam je zgodovina po dolgem času — Bog namreč ima druge urnike — dala prav; dejstva pričajo o tem, da pravi duh vedno zmaga.

Vsi ti dokazi pričajo, da se splača dajati in iskati iz roda v rod duhovno pot.

Zahvaljujem se vam ob koncu, kot vaš koroški brat, za vaše dosedanje ogromno delo, želim vam blagoslova pri nadaljnjem delovanju, predvsem pa si želim čim večje presaditve in širjenja vašega dela v Sloveniji; vi ste si namreč tukaj v vaši čudoviti „mali Sloveniji“ ohranili avtentičen Kristusa in slovenski duh, ki ste ga predajali iz roda v rod, kar boste delali tudi vnaprej. Ta duh pa bo našel in mora najti svojo pot preko oceana nazaj v Slovenijo.

Glasbena turneja po Sloveniji

Po koncertu v Parizu se je turneja slovenskih glasbenikov iz Argentine Ani Rode, Luka Debevca in Ivana Vombergarja nadaljevala v Celovcu. Šli so preko Ljubljane, kjer so jih sprejeli predstavniki in člani SVS in Mateja Maček v imenu Sekretariata za Slovence po svetu.

1. oktobra so nastopili v Modestovem domu v Celovcu. Občinstvo je navdušeno sledilo programu, še posebno ob koroških narodnih pesmih in opernih arijah. Po dodatnih točkah jih je v imenu Krščanske kulturne zveze in zbora Gallus pozdravil dr. Janko Zerzer.

Prvi koncert se je vršil 9. oktobra v kapeli Puštalskega gradu v Škofji Loki, sedežu glasbene šole. Dvorana je bila kljub nalivu nabito polna. Posebno so vžgale Mozartove arije, skladbe za solo klavirja in pa slovenske, čeprav so tudi argentinske vzbudile veliko zanimanje. Manjši prostor, v katerem se je odigral koncert, je vplival pozitivno na prav posebno vzdušje nastopajočih in publike. Navzoč je bil sekretar za Slovence po svetu dr. Peter Vencelj, ki se je nastopajočim ganljivo zahvalil, v imenu SVS pa Lučka Poznič.

Dva dni potem je bil pa osrednji koncert v dvorani Slovenske filharmonije. Dvorana je bila polna. RTV Slovenija je imela na skrbi snemanje koncerta. prisotni so bili predstavniki civilne oblasti in cerkveni

dostojanstveniki. Zopet so nastopajoči vzbudili bogat aplavz, sledili so dodatki. Občinstvo je bilo navdušeno nad zahtevnim programom: od Scarlatija preko Bacha, Beethovna, Schuberta, Mendelshona in R. Straussa (v svetu komorne glasbe) do Verdija, Glucka, Händla in Mozarta (v svetu opere) v prvem delu, v drugem pa slovenske in argentinske, narodne in umetne. Različne atmosfere pesmi in pestrost programa so bile za publiko nepozabno doživetje, akustika in lepota dvorane je pa na soliste naredila močan vtis.

Koncerti bodo še v Ihanu (14. okt.), Cerknici in Begunjah (15. okt.), Mariboru (17. okt.) in drugod.

Za Svobodno Slovenijo po faksu
Tomaž Vitrih
Ljubljana, 12. oktobra

IZ SLOVENIJE

Arhitekturni muzej iz Ljubljane je ta teden pripravil slovesnost ob odprtju prenovljene in na novo postavljene Plečnikove zbirke. Tovarna Belinka se je namreč lani ponudila za sodelovanje pri zaščiti lesenih in že ogroženih delov Plečnikove spominske zbirke na njegovem domu v Trnovem. Spomladi letos so restavratorji pod vodstvom strokovnjaka s kemikalijami Belinke povsem zaščitili domala vso opremo Plečnikove hiše, ki je večji del lesena. Muzej je nato na novo postavil zbirko in se pri tem zgledoval po fotografijah, ki so bile posnete kmalu po Plečnikovi smrti leta 1957.

Delegacija odbora faranov iz Razkrižja je obiskala papeškega nuncija v Sloveniji Piera Luigija Celato. Pogovarjali so se predvsem o tem, zakaj iz Vatikana še vedno ni prispel tako pričakovani dekret, s katerim bi razkriško župnijo končno prestavili v pristojnost mariborske škofije. Nuncij delegaciji ni obljubil nič oprijemljivega, razen da bo osebno posredoval pri mariborskem škofu Krambergerju, da dobi slovenski škofijski duhovnik Marjan Rola večja pooblastila za opravljanje verskih obredov na Razkrižju, farane pa je pozval k potrpežljivosti in strpnosti.

Mogoče bi vas zanimalo vedeti, da...

— da je v Italiji — tako kakor v Sloveniji — več pesnikov kakor bralcev poezije...

— da Sveto pismo omenja satana več kot tisočkrat (od tega skoraj tristo krat v Novi zavezi)...

— da so med zadnjimi besedami velikega slovenskega in vzornega duhovnika dr. Antona Breznika, ko je umiral, bile tudi te: „Oh, kako rad bi še delal!“

— da je pri ugledni založbi Beauchesne v Parizu izšla knjiga našega rojaka, visokega funkcionarja v Vatikanu, dr. Franceta Rodeta „Eglise, nations et démocratie“ z izborom njegovih predavanj z raznih mednarodnih simpozijev...

— da sodeč po neki anketi 53% Madžarov meni, da jim je bilo v prejšnjem režimu bolje...

— da je bilo v Italiji v zadnjih štirih mesecih prodanih 400.000 izvodov Novega katekizma katoliške Cerkve...

— da v ZDA izhaja 185 katoliških časopisov, 273 revij in 142 biltenov, ki dosežejo približno 30 milijonov bralcev...

Milena

Umrli je „kamenski gospod“

Salezijanec Alojz Luskar

21. junija je ALOJZ LUSKAR, dušni pastir na Kamnu v Podjuni, obhajal god in hkrati 88. rojstni dan. Kljub nekaterim zdravstvenim tegobam je še v tej visoki starosti vztrajal v fari, kjer je dolga leta deloval kot „kamenski gospod“. V torek zjutraj, 14. septembra, še ne tri mesece po zadnjem rojstnem dnevu, se mu je v deželni bolnišnici v Celovcu iztekla življenjska pot, potem ko so bili zdravniki že napovedali izboljšanje bolnikovega zdravja.

Z gospodom Luskarjem je spet odšel eden izmed duhovnikov po plačilo za svoje delo v Gospodovem vinogradu.

Ob bolečem slovesu naj napišem nekaj besed o svojem nekdanjem profesorju in mentorju: Spominjam se gospoda Luskarja, kako je v procesiji beguncev maja 1945 porival lepo, rdeče kolo na strmi cesti proti Ljubelju. Tudi na vetrinjskem polju se je vozil z njim, ko je iskal med gruči ljudi znane obraze. Od prve ure je pomagal ravnatelju Marku Bajuku pri ustanavljanju begunske gimnazije; kot član profesorskega zbora je prevzel poučevanje več predmetov.

Delo z mladino je bil njegov življenjski cilj. Že pred drugo svetovno vojno je deloval v več salezijanskih zavodih, med drugim tudi na Hrvaškem, po vojni pa je postal eden najvidnejših vzgojiteljev begunske mladine. Nešteti njegovi učenci — raztreseni po vsem svetu — se živo spominjajo svojega „profesorja Luskarja“, mnogi so mu še desetletja, vse do zadnjega, radi pisali in se mu zahvaljevali za njegove nauke, ki so jih bili deležni v mladih letih.

Ko so salezijanci dobili na željo škofa Köstnerja svoj dom na Kamnu, da bi pomagali v dušnem pastirstvu v škofiji, se je iz begunskega taborišča v Špitalu naselil kot ravnatelj v hiši sv. Liharde tudi g.

Luskar. Vzgojiteljsko delo je zdaj v glavnem prepustil sobratom, on pa je še z nekaterimi vodil misijone po koroških farah.

Bil je doma v kmečki družini. Vse življenje je ohranil globoko ljubezen do narave, do kmečkega dela, do zemlje. S kmečkimi ljudmi se je znal pogovarjati tako preprosto in domače, kakor da bi ne bil nikoli videl kake šole odznotraj. Tudi po zunanem videzu je bil čisto prej hlapec kot župnik; pod hrapavo skorjo pa je bilo v njegovih prsih odprto, mlado srce vzgojitelja in duhovnika.

S tiho hvaležnostjo se bomo pokojnega spominjali njegovi nekdanji učenci. Ostal pa bo trdno zapisan tudi v spominu kamenskih faranov. Naj pod Lihardinim zvonom mirno čaka vstajenja.

France Vrbinc
„Naš tednik“, 17. septembra 1993

Slovenščina, moj jezik

Neredko doživi kdo od nas očitek, da se mu pri izgovarjavi nekaterih španskih besed pozna vpliv drugega jezika. Vendar se to pozna le pri naglasu ali rahlem odtenku naglasa ali pri pomanjkanju ostrine. Če ta posebnost moti tujca, je ta gotovo ljubitelj španščine ali pa morda angleščine. Ker pa smo mi, kar nas je Slovencev v tujem svetu, brez dvoma vsi ljubitelji slovenščine, nas mora vedno zelo motiti vpliv tujega jezika na našo slovenščino.

Najbolj boleče je, kadar mislimo v tujem jeziku in prevajamo besedo za besedo. Včasih imamo srečo in je končni pomen podoben ali celo isti. Vendar je tudi v slovnici igranje na srečo greh. Le pogledimo: nekdo nekaj začne. Razumljivo. Starejši brat začne prepir, voda začne podirati jez, politik začne pripravljati volitve. Včasih pa se kaj samo začne, ne vemo ali pa nočemo vedeti, kdo je začel. Začelo se je jasni, vdrlo se je s hriba, začel se je prepir... beseda se začne, šola se začne...

Če pa rečemo: „beseda začne —“, se nehote vprašamo: „Kaj pa začne?“ Res, beseda lahko začne stavek. Prepri je začel pretep.

Kadar pa beseda začne samo sebe, če je prepri začel sam od sebe (nihče ni kriv, kot navadno), moramo to povedati z glagolom, ki izhaja iz storilca in se nanj vrača. Temu pravimo povratni glagol in ga ne moremo izraziti drugače kot z besedico „SE“. Beseda se začne z veliko začetnico, prepri se je začel brez krivca, daniti se je začelo brez pomoči ali navedbe avtorja.

V španščini je za ta različna pojma ena sama izrazna možnost. Prizadeti naj se pritožijo pri odgovornih oblasteh zaradi nejasnosti. Nam tega ni treba. Nam je z uporabo ali opustitvijo besedice SE točno določen pomen izraza. Spoštujmo tudi kratke besedice, ker igrajo kljub majhnosti večkrat važno vlogo.

Literarne ulice

Na seznam ulic zaslužnih Slovencev so 1876 med književniki prišli Trubar, Jurij Dalmatin, Adam Bohorič, Prešeren in Vodnik. Prešeren je bil raznim komisijam nehečno dvomljiv in selili so ga iz današnjega Jurčičevega trga na Breg, na nekdanji Marijin trg, na današnje Čopovo, po drugi svetovni vojni pa spet tja, kjer je danes — na Prešernov trg in Prešernovo ulico. Podobno usodo je doživel tudi Dalmatin. Konec 19. stoletja so ulice ali trge dobili še Vodnik, Valvazor, Metelko in Slomšek.

Po drugi svetovni vojni so imena kraljevsko-cesarskih družin nadomestili z revolucionarji, narodnimi heroji in partizanskimi odredi.

Načela Komisije za preimenovanje naselij in ulic pri izvršnem svetu Ljubljane so danes pragmatična: praktičnost imena, kratkost in jasnost. Komisijo sestavljajo književnik, klasični filolog, gozdar, teolog, akademski kipar, zdravnik, zgodovinar, botanik in geodet. Imena ulic lahko predlaga vsakdo, predloge dobivajo tudi iz tujine. Kar se tiče literatov, so mnenja, da so že leta 1923, ob zadnjem predvojnem večjem označevanju ulic, ugotovili, da je med slavnimi možmi in (zelo zelo redko) ženskami preveč literatov in premalo glasbenikov, slikarjev in znanstvenikov. Načeloma se izogibajo poimenovanja po politi-

kih. Ulice se ne morejo imenovati po še živih velmožeh, pogoj pa je tudi, da naj bi bil predlagan zaslužnik zapisan vsaj v eni enciklopediji, leksikonu, se pravi v splošno dostopni literaturi.

Na prednostnem seznamu književnikov, ki bodo v kratkem dobili ulico so Balantič, Ivan Pregelj, Janez Svetokriški in Jože Javoršek. Balantičeva ulica je bila že obravnavana, vendar naj bi bila na sedanji Partizanski ulici v Mostah, kar se je članom komisije zdelo nepotrebno izzivanje. Nasprotje obeh imen je pač preveliko. Svetokriški bo dobil ulico v Mostah, na predlog župnišča naj bi se po njem imenovala sedanja Mejničeva ulica ob štepanjski cerkvi. „Problematičnih“ imen se zaenkrat raje izogibajo, pri partizanskih imenih zamenjajo le tista, ki so nepraktična, predolga ali s številkami v imenu, npr. Cesta 1. slovenske artilerijske brigade se je preimenovala v Hladnikovo po Francu Hladniku, botaniku in duhovniku, ustanovitelju ljubljanskega botaničnega vrta. Spremenili so že nekaj političnih imen, npr. Vlahovičeva v Jakčevo, Trg oktobrske revolucije po Brodarjev trg (po naravoslovcu in arheologu, odkritelju Potočke zijalke)...

Miklošič je dobil še park; ulice pa še: Ivan Trunko, beneški pesnik in avtor prve slovnice slovenskega jezika v italijanščini; Josip Vandot (Kekčeva ulica obstaja že od 1971); Ferdo in Juš Kozak vsak svojo (prej sta imela skupno v Šiški) in Avgust Žigon, literarni zgodovinar, specialist za Prešerna. Ostali pa pridejo — ko bodo dovolj dolgo mrtvi in politično za vse strani dovolj neoporečni.

— da bo na letošnjem Baragovem dnevu v L'Ansu v ameriški državi Michigan slavnostni govornik — homilist — torontski nadškof dr. Ambrožič...

Mladika, Trst, št. 4

Po Delu

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

LJUBLJANA — V prvem letošnjem polletju je bilo na slovenskih cestah 2804 nesreč z mrtvimi ali ranjenimi (10 odstotkov več kot v lanskem času). Smrtno se je ponesrečilo 211 ljudi (2% več kot lani), 1242 jih je bilo huje ranjenih (10% več kot lani) in 2260 lažje ranjenih (9% več).

LJUBLJANA — Kmetijsko ministrstvo se že dalj časa bavi s projektom celovitega programa namakanja. Problem vsakoletnih suš jih priganja k temu, da bi poiskali globalno rešitev ali ublažitev učinkov suše. Ministrstvo naj bi zato podpisalo sporazum z Biotehnično fakulteto, ki bi pripravilo izdelavo nacionalnega programa namakanja. Trenutno v Sloveniji namakajo okoli 6.000 hektarov ali 0,9 odstotka obdelovalnih površin.

LJUBLJANA — Slovenske knjižnice ne zmorejo koraka z minimalnim slovenskim standardom za nakup knjižnega gradiva (standard predvideva dotok ene nove knjige na vsakih sto prebivalcev na leto); leta 1990 so dosegle 70% standarda, leta 1991 53%, lani pa le 47%. In pravijo, da število bralcev in obiskovalcev knjižnic močno raste, ponekod kar za tretjino, kar pripisujejo zmanjšanju kupne moči.

DUNAJ, Avstrija — Dr. Andreas Moritsch, koroški Slovenec iz Ziljske doline, je izjavil, da potrebujemo Slovenci knjig v nemškem, angleškem ali v kakem drugem evropskem jeziku, s katerimi bi omogočili širšemu interesnemu krogu pregled zgodovine Slovencev. Dokler ne bo na voljo Zgodovina Slovenije v svetovnih jezikih, Slovenci ne bodo razpoznavni od Južnih Slovanov, od katerih so sicer najrazvitejši in najbližji Evropi. Pravi tudi, da se mora slovenska zgodovina spremeniti v zgodovino Slovenije. „Vsi narodi so bili nezgodovinski, dokler se niso strnili v narodni kolektiv, kot se je zgodilo v 19. stoletju.“

LJUBLJANA — Bojan Adamič je uglasbil Sneguljčico kot glasbeno pravljico ali „musical“, kot pravijo tovrstnim skladbam, ki niso opere, operete ali zgodbe z glasbenimi vložki. Scenarij sta na podlagi drame Pavla Golie spisal Jože Humar in Ervin Fritz. Zanimivost te Sneguljčice je ta, da jo je na ponudbo dirigenta Milivoja Šurbeka Adamič spisal za pihalni orkester. In prav Šurbek je na čelu Orkestra slovenske policije predstavil delo mlademu občinstvu. Sneguljčico je pela Dunja Spruk, kraljeviča tenorist Branko Robiňak, kraljico pa Sanela Rdežepagić.

PORTOROŽ — Katamaran Poreč 1, ki že skoraj dve leti nima dela, so njegovi lastniki končno lahko oddali v dolgoročni najem turškemu podjetju Fergun Ship. Zdaj bo prevažal potnike na Ciper.

LJUBLJANA — Z osamosvojitvijo pridejo na dan vsemogoče svetovne organizacije in združenja, v katerih je potrebno biti, da svet nekoga pozna. Nekaj takega je Ramsarska konvencija, ki je začela svojo pot leta 1971 v Iranu, danes pa združuje 76 držav. Pogoj za pristop je ta, da ima država vsaj eno močvirje s posebnostmi flore in favne. Slovenija je od leta novembra 1992 članica Ramsarske konvencije z vpisom sečoveljskih solin; kmalu bodo vpisali tudi Cerkniško jezero in Ljubljansko barje. Kot članica se je Slovenija letos udeležila konvencije v japonskem Kushiru.

LJUBLJANA — Ljubljanski oktet je dva tedna potoval po Kitajski, kjer je imel več koncertov. V Pekingu, Čendguju in tudi v Tibetu je prepeval dela slovenskih in tujih avtorjev.

LJUBLJANA — Prijatelj je ime novi reviji, ki naj bi izhajala enkrat na mesec. Izdaja jo Jelinčičeva Slovenska nacionalna stranka. Na predstavitvi so povedali, da bo Prijatelj predvsem časopis zamolčanih resnic, ki si jih drugi časopisi in organizacije ne upajo objaviti, da so se vsi slovenski

časopisi prelevili iz resnih v bulvarske časopise, da ni strankarski časopis ampak neodvisen — in podobno.

VRŠIČ — Ob ruski kapelici, zgrajeni v spomin 300 ruskih vojni ujetnikov in njihovih stražarjev, ki jih je v marcu 1916 zasul plaz, so darovali mašo zadušnico. Daroval jo je arhimandrit Sergej iz Sergejevskega Posada (Zagorsk), prisotni so bili pa razni dostojanstveniki pravoslavne ruske cerkve, delegaciji zunanjih ministrstev Rusije in Slovenije, pa tudi ljubljanski pomožni škof Jože Kvas.

BOROVNICA — Pred štiristo leti je prvič javno omenjena Borovnica, pa ne na kaki listini ali dokumentu, ampak na keliču, ki ga je za borovniško cerkev dal narediti prior bližnjega samostana v Bistri. Darilo je bilo v spomin na takratno zmago nad Turki pri Sisku. Obletnico so proslavili s slovesno mašo, raznimi govori, mimohodi, godbo na pihala in drugimi prireditvami.

VRŠIČ — Erjavčeva koča je na Vršču stala od leta 1901 pa do 1987, ko so jo zaradi dotrajanosti morali podreti. Takoj so začeli z gradnjo nove, ki pa so jo lahko šele letos odprli. V njej je restavracija s stotimi sedeži, 29 skupnih ležišč, niso pa še opremljene sobe s 70 posteljami. Koča bo odprta čez celo leto.

KOPER — Kot povračilo za podobne akcije na Tržaškem in verjetno tudi kot reakcija na odločitev tržaškega župana, da odstrani table s slovenskimi napisi, so neznan mazači v Kopru prekrili italijanske napise na dvojezičnih tablah.

ZAGREB, Hrvaška — Zanimive izjave je dal hrvaškim medijem njihov predsednik Tuđman na račun Slovenije in njenih zahtev. Predvsem bosa pa je ta, da se moramo Slovenci Hrvatom zahvaliti za lastno državo, ker so se oni že pred 1300 leti otesli balkanskih manir in bili v vsej zgodovini podporni steber nesrbskim narodom na Balkanu.

AIX EN PROVENCE, Francija — V polletju so se zbrali glasbeniki med 14 in 26 leti iz osemnajstih držav, ki jih obliha Sredozemsko ali Jadransko morje, ter en mesec vadili in pripravljali dva koncerta. V Mediteranskem orkestru mladih (106 glasbenikov), ki mu dirigira Michel Tavachnik, je bilo pet klarinetistov, med njimi dva Slovenca: Dušan Sodja in Andrej Zupan iz Ljubljane. Podali so se na dvanaestdnevno turnejo, na kateri sta slovenska klarinetista izmenoma igrala prvi in drugi klarinet.

BREŽICE — Na 17. mednarodnem tekmovanju harmonikarjev v italijanskem mestu Pro je Uroš Vučnjak, učenec 4. razreda glasbene šole, zasedel prvo mesto v kategoriji B. Za ta uspeh je edini slovenski predstavnik dobil pokal, dve plaketi, sto tisoč lir in možnost nastopa na zaključnem koncertu.

KOPRIVNIK — Zveza kulturnih organizacij Slovenije je že 21. organizirala srečanje mladih pesnikov in pisateljev Slovenije, in sicer na Koprivniku nad Bohinjsko Bistrico. Razpravljali so predvsem o slovenski romanopisni produkciji, pripravili pa so tudi okroglo mizo o aktualnem slovenskem romanopisju.

PREKMURJE — V Prekmurju bodo te dni začeli polagati optični kabel, ki bo končno omogočil neposredne telekomunikacijske zveze s sosednjo Madžarsko. Optični kabel bodo najprej položili med Mursko Soboto in Lendavo, prihodnje leto pa nadaljevali iz Murske Sobote proti Mariboru in nato do Ljubljane, Nove Gorice in Kopra, kjer ga bodo povezali z optičnimi kabli v italijanski Gorici in Trstu. Celotno omrežje, ki bo v Sloveniji omogočalo neposredne telekomunikacijske zveze z Madžarsko in prek nje z vzhodnimi državami, bo končano v treh letih.

Visoka služba

Slovenski duhovnik Franc Himmelreich je postal vrhovni kurat policije v provinci Buenos Aires. Na to mesto ga je določil šef buenosaireške policije Anastasio Klodczyk, svečana umestitev pa se je vršila 10. septembra v La Plati. Tam ga je umestil nadškof v La Plati msgr. Carlos Galán, ki je v emotivnih besedah prikazal delo našega rojaka v 29 letih dela kot kurat pri policiji. Pri tej slavnosti so bili prisotni gen. vikar nadškofije msgr. Juan Presas, vsi člani vrhovnega poveljstva buenosaireške policije, policijski kurati, njihovi prijatelji in župljani.

Slomškova proslava naših šolarjev

Sprejeli smo veselo novico, da se Slomškov proces za proglasitev k blaženim in svetnikom bliža cilju s hitrimi koraki. Zato so letošnjo Slomškovo proslavo slovenski šolarji doživeli v prav posebnem razpoloženju. To je bilo v soboto, 25. septembra v Slovenski hiši v Buenos Airesu.

Pri sv. maši v cerkvi Marije Pomagaj je msgr. dr. Alojzij Starc med pridigo v razgovoru z otroki razvil naslednjo misel: Jezus, Marija in svetniki so naše luči in vsak otrok naj postane luč z božjo pomočjo in posnemanjem Antona Martina Slomška, ki je naš svetniški kandidat in naša luč. — Cerkvene obrede v cerkvi je vodila Prešernova šola.

Po uvodnih besedah šolskega referenta Zedinjene Slovenije Franceta Vitriha v dvorani Slovenske hiše je šola Josipa Jurčiča izvedla J. Špicarjevo igro Martin Napuh. Šola je izdala ob tej priliki lep program, iz katerega posnemamo naslednje:

NOVICE S KOROŠKE

ROŽEK: Po gradnji nove ljudske šole naj bi se občinski urad preselil v staro šolo, mestna pošta pa bo razširila svoje prostore. Kjer je bil občinski urad, bi se namestila družba za odvajanje odpadkov. Kulturne stranke bi imele prostor v stari ljudski šoli v prtljajcu. Za že obstoječ otroški vrtec ni pri novi gradbi prostora, otrok je sedaj že za drugo skupino, tudi tukaj bo prišla v poštev stara šola.

ŠKOFICE: Šolski okrajni svet je sklenil na seji, da bo zasedla ravnateljsko mesto v Ribnici ravnateljica za dvojezično ljudsko šolo, čeprav nima dvojezične kvalifikacije, okrajni ravnatelj bi pa bila oseba, ki ima potrebno dvojezično kvalifikacijo.

NOVI PREDPISI: Od 1. julija veljajo novi predpisi za bivalno dovoljenje za tujece, dobi se tudi delovno dovoljenje. Za tuje državljane, ki zaprosijo za bivalno dovoljenje že v svoji domovini, ni več potrebno prositi posebej turistično bivalno dovoljenje.

DOBRLA VAS: Občina Škocijan name-rava omejiti kopanje v Klopinskem jezeru. Če bo tako, ne bodo imeli več turizma.

ŠTEBEN: Gasilski dom bo brez napisa. Slovenščina je postala kamen spotike, večina občinskih svetnikov se ni mogla zediniti glede „materinskega jezika“. Nekateri so predlagali naj bo vsaj v nemščini. Uredili so na bilčovski način: bo brez napisa, upodobljen bo zaščitnik pred ognjem, Sv. Florijan.

Novemu vrhovnemu kuratu želimo vsi Slovenci veliko uspeha in božje pomoči pri tem težkem in važnem delu.

Osebne novice

Poroka: Dne 9. oktobra sta se poročila v cerkvi Svetega Janeza Boska v San Isidru, Boris Hribar ter Veronika Jesenovec. Za priče so bili nevestini in ženinovi starši Marijan in Janika roj. Potočnik ter Zdenko in Antonija roj. Smole. Poročni obred in mašo je opravil dušni pastir iz San Martina Franc Šenk.

Čestitamo!

Preprost pastirček se naveliča pasti ovčice in zelo grdo ravna z njimi. Nič ga ne veseli; ne lepa narava, ne sijaj zvezd, ne petje ptic. Želi si samo slave in bogastva!

Napuh ga je popolnoma prevzel! Zato ga rojenice postavijo pred težko preizkušnjo. Dajo mu grad, služabnike in bogastvo; a vzamejo mu zdravje in materino ljubezen. Tudi tedaj ni bil zadovoljen. Končno le spozna, da sta materina ljubezen in zdravje več vredna, kot vse bogastvo tega sveta. Lep nauk in opozorilo za vsakega izmed nas.

Otroci, ki so nastopali v tej igri so bili: Kraljica rojenic - Cecilija Šenk; Zlata, rojenica - Karolina Žnidar; Bakon, čarovnik - Maksi Šenk; Urija, knez - Sebastijan García; Zarasta, njegova hči - Lučka Hrovat; Kuhar - Ignacij Jeretina; kuharica - Ani Korošec; točaj - Boris Hrovat; šivilja - Alenka Žnidar; kapelnik - Marko Markež; zdravnik - Matjaž Jeretina; pisar - Barbara Hartman; Norec - Barbara García; služabnik - Martin Markež; Tine, služabnik, potem minister - Marija Šenk; Bine, služabnik, potem minister - Mirjam Žnidar; ceremonijer: Andrej Žnidar; Martin Napuh - Luka Hrovat; njegova mati - Marija Markež; Tomaž, njegov prijatelj - Pavel Aleš; godci: Joško Šenk, Štefan Jeretina in Luka Slabe; rojenice: Silvi Žnidar, Mirjam Žnidar, Alenka Žnidar, Marija Šenk, Marija Markež, Luči Hrovat, Ani Korošec in Barbara Hartman.

Igro je režiral Tine Kovačič. Sceno so pripravili Franci Korošec, Janko Slabe, Jože Šenk, Tone Senovršnik in Andrej Slabe. Šepetalke: Marija Slabe, Helena Žnidar in Meti Slabe, pomagale pa so Ani Klemen in Monika Dobovšek. Glasbo je pripravila Terezka Žnidar. Luči je imel na skrbi Bogdan Magister. Mamice pa so po režiserjevi zamisli izdelale kostume. Program je pripravila Helena Skarlovnik.

Da tako majhna šola kot je Jurčičeva lahko poda tako igro, je potrebno, da vsa skupnost sodeluje, kar se je zgodilo pod odličnim režiserjevim vodstvom. Prazničnemu razpoloženju na odru in v dvorani so po končani igri sledile Vitrihove čestitke in zahvale vsem nastopajočim in sodelujočim. Šolski referent je pozdravil tudi navzoče goste. Iz Koroške je prišel ravnatelj slovenskih šol dr. Valentin Inzko, ki je povedal, da je J. Špicar že pokojni koroški rojak in je tudi dramatisiral znano povest Miklovo Zalo. Z dr. Inzkom je prišla tudi učiteljica Marinka Inzko. Iz Kanade je bil navzoč še dr. Srečo Pregelj. Gostje so se pridružili čestitkam, saj so videli, kako carapachayski Slovenci prispevajo k tako imenovanemu slovenskemu čudežu v Argentini.

I. V.

MALI OGLASI

Še je čas za vložitev zahtevka za denacionalizacijo vaših nepremičnin v Sloveniji! Ponujamo vam pomoč. **Alejandro Iglič Šef.** Glavarjeva 45. 61000 LPU-BLJANA - Tel.: (38-61) 347-808, Fax: (38-61) 311-362. **Proyectos de Informática S.A.** - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713.

NEVESTE - 15 LET: Izdelava šopkov in naglavkov iz svežih cvetov. **Gabrijela Marolt** - Tel. 664-1656.

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. **Marko Mustar;** Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantacijske integracije; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martin - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo Vam je **Juan Kočar**. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnica. **H. Yrigoyen** 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265.

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanih in prenovitve v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sreda, petek od 17. do 20. ure - Roque Saenz Peña 3245 - (1752) Lomas del Mirador - Tel.: 652-1910.

dr. Vital Ašič — odvetnik - ponedeljek, sreda, petek od 18 do 20 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knaps — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177.

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — **Andrej Marolt** - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - **Andrej Marolt** - Pte. Illia (Ruta 8) N° 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Urađuje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

DENAR S. R. L.
KOCMUR IN
KOMPJUTERJI

Estados Unidos 2219
Tel. / Fax: 943-6023
942-8681

Slovenska kulturna akcija Kulturni večer

Razgovor s slovenskimi udeleženci svetovne študentske olimpiade informatike v Mendoza

V sredo, 27. oktobra, ob 20. v Slovenski hiši

Hladnikov dom - Slovenska vas TRŽAŠKI OKTET

bo v sredo, 20. oktobra pel pri večerni maši ob 19.30.
Nato koncert v Domu

Slovenski telefonski imenik

Prijave do 31. oktobra 1993

Ker je bilo v zadnjem času zelo veliko sprememb, prosimo, da se prijavite vsi, ki želite biti vključeni v novi imenik, tudi če ste bili v prejšnjem!

Podjetniki, trgovci, profesionalci! Vaš oglas ne sme manjkati v novem SLOVENSKEM TELEFONSKEM IMENIKU! Cena oglasa — 3 vrstice — je \$ 30.-, vsaka vrstica več stane \$ 20.-. Ne odlašajte do zadnjega!

V SLOGI JE MOČ!

UPOKOJENCI!

Ali veste, da vam SLOGA za vaš denar, ki ste ga dobili kot plačilo pokojnine, plača 4% višje obresti kot za ostale vloge, kar trenutno predstavlja 20% letnih obresti?

Informirajte se osebno v naši glavni pisarni ali v podružnicah, ali po tel. 658-6574, 654-6438 in 656-6244.

V SLOGI JE MOČ!

Slovenski dom v San Martinu

Sobota, 16. oktobra, ob 20. uri

kulturni večer

Slovenski tržaški oktet

Sodeluje „Slovenska vokalna skupina Harmoniae“

Dir.: **Andrej Rezelj**

Za večerjo se prijavite pri odbornikih.

SDO in SFZ Slomškovega doma

vabita na

23. MLADINSKI DAN

ki bo v nedeljo, 31. oktobra

Telefonski klici v Slovenijo

Od 1. oktobra dalje je Slovenija polnopravna članica mednarodne telefonske skupnosti. Zato so se izvršile nekatere spremembe: Za klice iz Argentine velja:

V Argentini je za vstop v mednarodno povezavo 00. Klicna številka Republike Slovenije je 386, ki ji sledita številki okrajev: 61-Ljubljana, itd.

Temu sledi telefonska številka naroč-

nika. Opozarjamo, da je okoli 25.000 telefonov v Ljubljani, katerih številka se pričenja z 1, zamenjalo karakteristiko centrale v troštevlično število.

Ta zadnja sprememba še ni popolnoma dovršena in je zato pri nekaterih klicih nemogoče vzpostaviti zvezo.

V SLOVENSKI HIŠI IMAMO
DVE TELEFONSKI LINIJI:

636-0841

ZA TELEFON

636-2421

ZA TELEFAKS, KI JE
STALNO PRIKLJUČEN

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**
Director: **Valentín B. Debeljak**
Propietario: **Eslovenia Unida**
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: **(54-1) 636-0841**
Telefax: **(54-1) 636-2421**

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

Slovenska Pristava 24. oktobra 26. Pristavski dan

OBVESTILA

SOBOTA, 16. oktobra:

Misijonska proslava v Slovenski hiši.
Kulturni večer v Slovenskem domu v San Martinu ob 20.; poje Tržaški oktet.
Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 17. oktobra:

Materinska proslava in koncert Tržaškega okteta v Slomškovem domu po maši.

TOREK, 19. oktobra:

Koncert Tržaškega okteta v Bariločah.

SREDA, 20. oktobra:

Koncert Tržaškega okteta v Slovenski vasi ob 19.30.

ČETRTEK, 21. oktobra:

Na sestanku Lige žena-mati bo govoril Jože Škerbec o encikliki Splendor veritatis.

SOBOTA, 23. oktobra:

Koncert Tržaškega okteta v Mendoza.

NEDELJA, 24. oktobra:

Pristavski dan in koncert Tržaškega okteta.

SREDA, 27. oktobra:

Pri SKA razgovor s slovenskimi udeleženci svetovne študentske olimpiade v Mendoza, ob 20. v Slovenski hiši.

SOBOTA, 30. oktobra:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 31. oktobra:

V Slomškovem domu 23. mladinski dan.

SOBOTA, 6. novembra:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 20. novembra:

Zaključna proslava Srednješolskega tečaja v Slovenski hiši.